

BE EN BÖN, HELAMÁN

Dayle Searle
(Baserat på en sann berättelse)

Det var Helamán's första dag i skolan. Han hade på sig sin favorittröja och hade en ny penna. Hans nya lärare lät honom sitta vid ett bord med sina vänner Sylvester, Jorge och Miguel. Det var en bra dag.

"Lägg undan era saker", sa Señora Martínez. "Det är dags att äta lunch."

Helamán's familj bad alltid tillsammans innan de åt. Han räckte upp handen. "Señora Martínez, ska vi be innan vi äter?"

Señora Martínez log mot Helamán. "Du kan be en matbön om du vill."

Helamán och hans vänner öppnade sina luncher.

"Vad är en bön?" frågade Sylvester.

"Det är att prata med vår himmelske Fader", sa Helamán. "Det är så vi tackar honom för vår mat."

"Kan du be en bön för oss alla?" frågade Miguel.

Helamán lade armarna i kors. Hans tre vänner lade också armarna i kors. Helamán blundade och böjde huvudet. Hans vänner gjorde likadant.

Sedan bad Helamán en bön, precis som hans familj gjorde. Han tackade sin himmelske Fader för den fina dagen och för deras luncher. Han bad Gud

välsigna maten. Han slutade i Jesu Kristi namn och sa: "Amen."

Sylvester, Jorge och Miguel tittade upp.

"Ni kan också säga *amen*", sa Helamán.

Hans vänner log och sa: "Amen."

Nästa dag vid lunchtid sa Sylvester: "Be en bön, Helamán."

"Ja, be en bön, Helamán", sa Miguel. Jorge nickade.

Så Helamán bad igen. Den här gången sa han att han var extra tacksam för att hans mamma hade gjort en skink- och ostsmörgås till honom, hans favorit. Han bad sin himmelske Fader att hjälpa dem lära sig under lektionen den dagen.

Varje dag på lunchen sa Helamán's vänner: "Be en bön, Helamán." Och varje dag bad Helamán en bön. Han bad med sina vänner varje dag i en vecka.

Vid lunchtid måndagen därpå sa Miguel: "I dag ska jag be."

Helamán blev förvånad. Han lade armarna i kors, blundade, böjde huvudet och lyssnade medan Miguel bad.

Miguel började genom att säga: "Käre himmelske Fader." Han tackade honom för deras mat och bad honom välsigna den. Han slutade i Jesu Kristi namn och sa: "Amen."

"Amen!" sa Helamán och Jorge.

"Amen", sa Sylvester. "Jag visste inte att du kunde be."

"Jag lärde mig genom att lyssna på Helamán", sa Miguel. "Jag frågade mina föräldrar om jag fick be en bön när vi skulle äta hemma. De sa ja, så jag ber precis som Helamán gör."

"Wow", sa Sylvester. "Jag tror jag frågar mina föräldrar om jag får be en bön när vi ska äta också."

"Jag också!" sa Jorge.

Helamán log. Han var glad att han hade kunnat hjälpa sina vänner lära sig prata med sin himmelske Fader. Han visste att vår himmelske Fader älskade honom, och vår himmelske Fader älskade hans vänner också. ●

Det här hände i Mexiko.

